

ומוטלטלין שכן אדם קונה ז' קרקעות בש"מ אחת אבל כשיש ש"מ אפסר לקדש שתי נשים בפרוטתו וה"ה ש"מ אפסר לקנות מוטלטלין ואשה בש"מ דוק. ועפ"י זה אין רא"י מירושלמי לקצרה הכ"ל דהיכא דבעין ש"מ לכל חד ל"ש תורת אב. אונס ל"ש לפירושי הכ"ל האיך קאמר בירושלמי דאדם קונה קרקע ומוטלטלי בש"מ כיון דלאו בתורה אב איב מוילא דאין המוטלטלים נקבין בכסף כלל והאיך מודה ל"י לומר שתי קרקעות בש"מ דתירויהו נקבין בכסף ועפ"י פירוש הפ"מ הכ"ל דמנעם אב קאמר כיחא אבל באונס פירושו תורה כוונתו לעיל:

והנראה לומר דזה דהא דקאמר בירושלמי דקרקע ומוטלטלין נקבין בפרוטתו אחת ועם הדבר

דהא מה"מ מוטלטלין כמי נקבין בכסף ושפיר קונה הקרקע ומוטלטלין כאחד דהקבין כחפס בשניהם ולפי"ג לחכמים הפקיעו קבין כסף במוטלטלין וכ"מ אין ד"מ מנעם כלל שלא יקנה הקרקע עכ"פ כעין ש"מ הצי"ט באה"ע ס"י ל"ח ס"ק י"ז באומר בתך ופרתך צ"ו פרוטות דעכ"פ האשה נקודשת ול"ד לקבי את ומאמר כיון דמה"מ כסף קונה ירו"ש וכיון שכן שוב צמקה קרקע ומוטלטלין בפרוטתו גם המוטלטלין נקבין לו גם מודבריהם מנעם אב קרקע וכהפ"מ הכ"ל אלא דלאו מנעם אב בגמרי הוא דל"ש זה אב כיון דרובה לקבות הקרקע והמוטלטלין בפרוטתו היינו נקבין כסף ואם היה הדין דבעין פרוטתו לקרקע לחוד איב לא היה שייך זה קבין אב דהא אינו קונה הקרקע כלל אלא דבאונס קבי בפרוטתו אחת הן למוטלטלין הן לקרקעות כיון שקונה אותם ואלו אחד וקוב קונה גם המוטלטלין מנעם אב אף דלא אור לו אב"ק יתכן דהירושלמי מייירי בצבורים בחוץ הקרקע דל"ב אב כשיטת רמב"ם נב"י ר"ב ולפי"ז הא דקאמר בירושלמי אחיב שכן אדם קונה ז' קרקעות בש"מ אין זה טעם לקבין אב דמה"מ נקנה מוטלטלין אב"ק כיון דקונה ז' קרקעות בש"מ דהא אדרבא בקרקעות ל"ש אב אלא דהך טעמא היא למה דמועיל קבין כסף צוה פרוטתו למוטלטלין וקרקע ול"ב ש"מ לקרקע לחוד ומשום דהוי כמו ז' קרקעות דנקבין בש"מ אחת ועכ"פ זה אין הכרח מאלו לחידוש הכ"ל דמש"מ ז' אדם כיון דבעין ש"מ לכל חד ל"ש אב דהירושלמי לא אור טעם זה על קבין אב כלל. אך אכתי קשה לפירושי דהאיך רבה הירוש' למילף מה דקרקע ומוטלטלין נקבין בש"מ להא דרבה במוטלטלין עם האשה הא שם באונס חכמים הפקיעו קבין ונעוה אלא דאפי"ה קנה מנעם אב כיון דקנה קרקע ומוטלטלין מה"מ אבל באשה דל"ש זה אב האיך יקנה בפרוטתו זו שמוקדשת המוטלטלין הא אין כסף קונה במוטלטלין עכ"פ מודבריהם ואפסר דבאשה מנעם חיצו פשיטא ל"י להירושלמי דהנמירו חכמים דבריהם ע"ה כמו צ"ד פריקס בשנה אלא דמסיק דגם מה"מ אינו מועיל דאין אדם קונה אשה ומוטלטלין בפרוטתו כמו שאין אדם קונה ז' נשים בפרוטתו דוק ועי' במקנה קידושין ז' ד"ה צ"ע שכתב שם דנכחא פשוט דאדם קונה כונה קרקעות בפרוטתו אחת ירו"ש והדבר מוצא בירושלמי הכ"ל. וקל"ה רא"י להיעך מהאקור"מ סכ"ל מביטין כ"ב על"ן של אי' הרעים של אחד כו' על"ן הרעים של אחד ומכ"ן לאחר החזיק בזרעים קנה על"ן ירו"ש. והנה מדשינה בסיפא למתיכי על"ן הרעים של אי' נכחא דרא"י דבבבבא דרישא דעל"ן של אי' הרעים של אי' ומכ"ן לאדם אחד בהחזיק בזרעים לא קנה על"ן דבכה"ג ל"ש אב כיון דהקרקע של אי' ומוטלטלין של אחד אף שקנה שניהם כא' אינו מועיל ועי' קל"ה ס"י ע"ה צ"ע גדול אי' כתב ג"כ דבכה"ג אין אב מועיל ואם איחא לדברי העקור"מ הכ"ל דע"י שליח מועיל איב למה ל"י לטות מרשע הא גם בזרעים של אי' ועל"ן של אי' ומכ"ן לאו לאחר ע"י שליח מועיל אם החזיק בזרעים דהא הדבר

פשוט דכ"ו דמועיל להוקור"מ צהקה מוטלטלין של המושלח אב"ק של השליח מועיל ה"ה בשליח מוז' זבי אדם והקנה מוטלטלין של מושלח אב"ק של מושלח אחר מועיל אלא ע"כ דבכל גוויי אין מועיל אב"ק רק כשהקרקע והמוטלטלין של אדם אחד ומכ"מ אין רא"י זו ומכ"מ והפסחי נבפרי" ומולחי צדיק ארו"מ ס"י קט"ו הצי"ט צ"ע הגאון רע"ף ז"ל דפשיטא ל"י בהוקור"מ מוייתי רא"י ומדברי הר"ן מביטין כ"פ הזרק והח"ס פיקפק עליו טובא ירו"ש. וצ"הוי זהו ראיהי להפ"י קידושין כ"ו ד"ה נכס"ם שאין להם אחריות דכ"ה מודבריו דקבין אב"ק צעין ש"מ קנה מוטלטלין אב"ק קרקע כל"מנא דקרא ויתן להם אציהם ומכ"מ עם נרים צלוות וכל להקדים קר"ע למוטלטלין ירו"ש והיא תורה טובא דכ"ה פשוט דבכל ע"ן מועיל כוונתו צבור ס"י ר"ב סע"י ז' לר"ך שיאמר לו קנה קרקע זה ואב"ק מוטלטלין וצ"ע שם איחא קנה מוטלטלין אב"ק וע"כ דאין חילוק וכ"מ בסע"י ס"ק ה' ועי' סע"י ס"ק ו' וכ"מ ומכ"מ לטות הפוסקים שטובא צ"י ס"י ר"ב ומל"ן רש"י קידושין כ"ו שם ד"ה שדה לאחד ירו"ש וכ"ה הנוסח בהרש"ה שצ"ע שנקדים קרקע למוטלטלין וכ"ה בנוסח שטר מוכ"ה מונן הכדפס. ומדברי הירושלמי הכ"ל דקונה קרקע ומוטלטלין בפרוטתו אחת ע"י צו"ה מ"ה מ"ה ס"י ל"ט דכ"ה אישחמיינת"י לפי טעם דברי הירושלמי: **סע"י מ"ז** קנה מה שצ"ה כ"י נה"מ ומדברי תנאים דאדרבה כאן מוצא לכ"ה כהתוס' דלר"ך שיאמר קבי אלא דלעיל ס"י ר' קע"י ו' מוצא דלא כהתוס' וע"כ ל"ל הא דנקיט הכ"ה קנה מייירי כשמשך שלל צפני המוכר וכ"מ צ"ד פ"ה כאן ירו"ש:

ס"י ר"ג סע"י ס"ק ט"ו קבין להוליחן כיא ט"ס ול"ל להלין ועי' צפריסא:

ס"י ר"ד סע"י א' ומיי"ב לקבל ו"ש. עי' הש"י ש"מ מהדורא ה' ס"י ע"ה כסתפק בד"ן קנה בכסף ומה ומיי"ב חזקין זו אם מיי"ב צ"י שפרע והצי"ט מתק"ו רצ"ו מ"ה ס"י סליד דכ"ה דפפור ממי שפרע והוא מטה לומר דלר"כין לקבל מ"ש ירו"ש ועי' צ"ד ס"ק א' ומדברי הס"ג צ"מ וע"ה צ"ג פ"י דצ"ק מ"ה. וע"ה צ"ד ס"ק ז' ח"ל גם הדין ליחא אלא דשניהם לריכין לקבל מי שפרע וראיהי צ"מ משפט שלום הקנה דה"ל מוקם שנתנה באיקור ותק"ו מ"ה דה"ל באיקור ואיקור ותנהני דהא מקור הדין דמוקם שנתנה באיקור לעב"ן רצ"ה היא כדלקמן ס"י ר"ע ושם מייירי דרצ"ה דרצ"ן ואין הנותן מוחסר רק הנוקבל כוונתו צפוסקים הרי אע"ב דהלווק לא קעב"ד איקור אפי"ה ל"ש מי שפרע ועיקר קושייתו ליחא דהא מוחסר להנותן לבחילה כחות ע"מ להחזיר אונסא כהתוס' צ"מ ר"ב מוצא צנה"מ ס"י רכ"ז ס"ק ז' ירו"ש: **סע"י ד'** וכן מי שאמר לחצירו ליתן לו מתנה ואם אור שלל צפני הנוקבל מיתן לו מתנה מוענת עי' בהש"ה כחוצות כ"ה שכתב דמוחר לחזור זו אב"ל מדברי הרא"ש לא משמע כן ירו"ש ועי' צ"ד צ"ה קור"ם מוטלין מה שמוחל"ק שם צ"ן אור לשאל גופא צ"ן אור לאחר שמוסר ומשום קל"ה דכל שלא הצטיח לאותו שא"ש צע"מ רק אור לאחר שיתן יכול לחזור זו ואין זו נוסח מוחסר אונס ועי' צ"ה ע"ה זכ"י כתב דאם הצטיח לקטן ליתן לו מתנה מוענת אקור לחזור זו ירו"ש וכ"ה מה דקוצר דגם כהצטיח שלל צפניו הוי מוחסר אונס דקטן כאלא צפניו דמי וד"ק. ובהצ"ה הצ"ה קל"ה רא"י לדברי הס"ה הכ"ל דשלל צפניו מוחסר לחזור זו מתא דפריך צפניו כ"ע והא לא מוטא לדייהו ומכ"י צמ"יירי מה"מ והא צל"ה כיון דהנה להם מוענת על סוף והצטיח ליתן להם האמתות אקור לחזור זו כוונתו צ"מ ו"ש ד"ס ד"ס ד"ס ד"ס כ"ע מוענת י"ס ל"י צ"ד אקור לחזור זו ירו"ש צפניו דה"ל כמכ"י כסונה כיון שהצטיח

איכא מי שפרע איכ היה ציורסיו איכא מי שפרע וע' זה בתשו' שרינו מהדורא הי קיי עיה ואינו תיי כעט לעיין זו :

סי' ר"ה סעי' א' ואחר לשני ידים דעו. ומלשון זה משמע קלח דבעין שזמנים לכך בלשון דעו או אחס עירי ועי זום צצית מואר אהיע קיי קליד ובדין מודעה בפני ע"א או בפני הלוקח והלוקח מודה אם מיקרי מודעה עי לעיל קיי קומו פלוגתא הפוסקים לענין מודעה ושירי צעור ומשפט קיי פ"א ס"ק ד' הביא דברי ריב"ש קיי ר"צ צעס רמזין דמועיל מודעה כזו והוא ז"ל פיקפק צדכר יע"ש :

סי' ר"ן סעי' א' ונחלל כמי שנאכס ונכר עי ריב"ז א צע"ז עס ח"ל ולמדנו וכן משענה הזה לפי פירוש רש"י ז"ל כו' דכל דמחני ואור אי ענדנדא כך וכך עדי קרוי לך דלח מייחייז אלא היכא דעבר על תנאו ומדעו לבנוי בלל טום לר אונקסא ואפילו כי האי אונקסא דלסקוה זוי בעלמא עכ"ל : **סעי' ד'** שלטה אחרים עי ש"ך דאפילו גי אחרים צקיאים יוצר ועי ריב"ז ע"א עס ח"ל מדקאמר דלמא קים להו ומשענה דהיכא דחזיק ודאי דלידך קים להו אפילו ריה צרי' דר"י מודה דדינא קאמר כיון שלא נעשית הצרייה ראשונה לדעתו אבל נעשית לדעתו טוב אין שמועין לו ומכיון ששמויה אבל אם עדיין לא שמויה ודאי חחר צו וישומו אותי אידך ידיעיק ודאי דקים להו טפי עכ"ל הזהב :

סי' ר"ן סעי' א' וכבר כתבתי ומשפטי התנאי עי צנה"מ דמטלטלין ל"צ דינו תנאי ובתשו' הש"ס וטעם קיי ל"ג כחצ דפכ"פ תנאי שאי אפשר לקיימו לא הוי תנאי גם דמטלטלין. ונראה לכאורה דתנאי דלשעבר אף דלא צעיק למשפטי התנאים כמו ש"ד דהי"ל צה' אישות ובצ"מ אהיע קיי י"א אבל כשסתמא תנאי שאי אפשר להיות כגון אם עלה פלוני לרקיע היום שדה זו שלך התנאי צטל ונעשה קיים דדבר זה דתנאי שאי אפשר לקיימו לאו תנאי צ"ג וצ"ר ילפינן ל"ש דינואל דוקא דוויאל דעס דהוי תנאי דלהצא אלא ונקצרה היא דתנאי שאי אפשר להיות לא הוי תנאי והוי כמפל"ג צדצרים כתיב הפכ"י כחצות כ"ו צעס רמזין צ"ב. קביו איכ בלשעבר כווי הכי ורתי' צצ"מ למהיע קיי ל"ח ס"ק כ"ה שכתב צמחיה עס האשה הכי אח מוקדשת לי עיינ שאכי כסן והאשה ידעה שאינו כהן דתנאי צטל ונעשה קיים דהי"ל כתנאי שאי אפשר לקיימו יע"ש ומוכח דפשיע"א ל"י דתנאי שא"א לקיימו טיך כווי בלשעבר אונקס האצ"מ ומתן צה' קושי' חוס' כחצות דף ע"ה ד"ה אבל שהקשו עס למחן דווקא ומתניתין בקידשה על תנאי מה הצדל י"ט צין מומין שצקתר למומים צבגלי ומתן צצ"מ דמומין צבגלי כיון שידע מהם ח"ל כתנאי שאי אפשר לקיימו ומדאורכו החוס' לתרן נעסו דמקתנאל לא כיון על מומים צבגלי שידע מהם כ"א על מומין שצקתר יע"ש מוכח דאם התנס צפירות על מומין צבגלי שפיר הוי תנאי ואינה מוקדשת ומוכח דצרי דתנאי דלשעבר לא איכפת לן צאפשר לקיימו וגדולה מה שיעת רמז"ס ז"ל דצתתנה אין חילוק כלל צין מומין שצקתר למומין צבגלי ועל כולם התנה יע"ש ורתי' לרמז"ס מירושלמי ע' הודרי הי"ז אכן קיימין מן דצתרה צדי"א צמומין שצקתר אבל צמומין צבגלי אינו יכול לעשוין ואין אף צמומין צבגלי טוען יע"ש צק"ע שפירשו מורוח דלא כפ"מ עס ומצור כרמז"ס דצתתנה אין חילוק צין מומין שצקתר לגללים ובש"ך עס ד"ה אבל הקשה על ירושלמי דתנאי ח"ל דתתנה אף צמומין צבגלי טוען הא י"ט לומר דמקתנאל כוונתו היה על מומין שצקתר דהא צמומין שצקתר ראה ונחפייס ועוד דלי"ט תנאי צדכר שכתבה לכל שאין סדכר כן וי"ט לכו לומר שלא תתנה רק לשחק צם עכ"ד והנה סכתו כחצונה הי"א סכת' חוס'

שהצטייח לו ולר"ך לומר דהכא שאכי כיון דצענה שהצטייח להם עדיין לא צאו הפירות לעולם ולא קוונא דעתיהו שפיר מותר לחזור צו ול"ד למכירי כהונס דהם קוונא דעתיהו לעולם ומשאיכ צאינו ומכיריו רק שהצטייח ליתן לו כן קוונא דעמו רק צדכר שצא לעולם צענת הצמחיהו אכן אכתי קשה צהאי דביעין סכ"ל דלמה ל"י לאוקמי צמוכירי כהונה כהי דצענה שהלוה להם מה שהצטייח להם א"ו דשלצ"ל ולא קוונא דעתיהו אכתי קני כשומפרי"ט עכשיו לאחר שצאו לעולם ואומר שיתנס לפלוני כהן שהלוה לו וצמחיהו זו אקור לחזור צו והר"ל כמכירי כהונס ועייכ חומר כיון דאין הכהן והלוי לפנינו רק הוא מפרי"ט עליהם צמחקה עס קיימים וצמחיהו שלא צפניו יכול לחזור צו ול"ד למכירי כהונה חס קיימיתא לדברי הפלגה וי"ט לדמות : **שם** אבל צמחנה מרובה . עי בתשו' אור זרוע קיי תשומ"ח דאם הצטייח לו צאמנתו אפילו מתנה מרובה קוונא דעתי' ואקור לחזור צו ונראה דהיינו שכהוב ציכנו לפעמים לומר צאמנתו עלי וצא"ז עס כחצ דדינו כח"כ ועי י"ד קיי ר"י דצעי תורה ועי ע"ך עס ומשענה עס דלא צעי תורה מדינא רק נחומרה וצא"ז וממה ל"י לגמרי לח"כ : **סעי' י"א** צה"ג רתי' לאלס לעמוד צדיצורו . עי קומ"ע לעיל ק"ך י"צ דהיא נוקרה דסין לרק ולפ"י היא איקור תורה וכ"ה דעת העיטור שהצתתי לעיל קיי קפ"ג והא דאומר צצ"מ מייט דסין לרק היינו שלא ידבר א' צפס וא' צלב היא רק אליצא דרצ דקוצר דצרים אין צהס ועסו ומחוסר אונקס אבל לר"י דקיי"ל כתי' קרה דהין לרק היינו שלא יחזור צו ח"כ צמחנה מועטת וכ"ה דעת הר"ה עי הזהב וכן דעת רש"י כחצות פ"ו ד"ה פריעת והגרע"א עס צהגהותיו הכיחו צצ"ע ולק"מ יע"ש אבל דעת רמזין צמלחומי ור"ף ור"ש עי הזהב דהאי דינא דמחוסר אונקס היא חקנה חז"ל ולא כסמך כלל על קרה דהין לרק דהאי קרה לכ"ע היא שלא ידבר א' צפס וא' צלב והא איקור תורה וכן פסק הרב רש"י ז"ל צע"ע ה' מכירה קע"י צו וכן מלחתי צצ"מ כחצות פ"ו שהשיב על רש"י שכתב דפריעת צעיה מורה נוקרה דהין לרק דליתא דהין לרק היינו שלא ידבר א' צפס וא' צלב יע"ש וצהגהות רע"א ז"ל עס כיון לדברי הש"ס ועי צ"ס ומחתי חינוך קיי רכ"ט כחצ דמחר צו צמחנה מועטת עובר אקרה דהין לרק והיא מ"ע דאורייתא וכופין ע"י כו"ש רש"י בחצות פ"ו יע"ש והנה מ"ש דכופין ע"י ליתא כלל דצמחנה מועטת אין הצ"ד כופין כלל כמצור צע"ע וגם מ"ש דהיא איקור דאורייתא נוקרה דהין לרק כצד כחצתי דצמחלקוס טו"י : **שם** צה"ג סר"י ומחוסר אונקס עי צקל"ח לקמן קיי ר"י ס"ק ט' דאם מה הנקצ"ל לר"ך ליתן ליורש"י והביא רתי' מוצ"ק קב"ב וכ"ל עוד רתי' לזה ומצ"מ כ"ז כיחא ל"י דליקו צסימנתחא לגבי צבי יע"ש אבל אם המצטייח מה ודאי אין היורשין לר"כין לקיים כלל אע"ב דאמרינן חתם צצ"מ אע"ב דמית כיחא ל"י דליקו צסימנתחא היינו הוא צעלמו כיון שקנה שדה צמודנו גוקס כיחא ל"י טיקרים כאמנתו אף לאחר מותו אבל על סורשין אין טום חיוב לקיים ונה שהצטייח הוא קודם מותו והיינו דלא קאמר עס כיחא ל"י דליקו צבו צסימנתחא וכ"כ צפ"ן קיי עי וכ"כ מדברי רמזין צמדושי לגיעין דף ל' ד"ה תני דמשי"ע צנות לר"ך ליטול רשות מן היורשים דמחציהן אי"ל ליטול רשות כיון שמוכר לו ולי"ט שאינו עומד צדיצורו עד שחזור צו אבל מירשין לר"ך ליטול רשות יע"ש וד"ק ומה"מ י"ט לר"ן דמי שמוכר צכסך ונתן אין יורשיו לר"כין לקבל מ"ש דהא צמומ"א אומר דצרים ואיכא צהדייהו מועת קאי צמוי שפרע הרי דצ"לירוף דצרים ס"א ולגבי יורשים הא דצרים עדיצר האצ לאו מיידי היא ועל הכסף לצד ליכא מי שפרע מיידי להקצרים דצתרי תרעי לאו מחוסר אונקס היא ואפ"ה מי שפרע איכא לכ"ע מוכח דגם צלעדי דצרים